

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

409. An sit sufficiens causa resignandi Episcopatum ratio inspirationis dicinæ, humilitatis, & melioris vitæ, præcipuè vitæ contemplativæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

in c. ad supplicat. de renunc. n. 1. Butrium n. 2. Gl. v. morari. & ad hoc probandum congerens ferè eadem, quæ pro respons. præced. Quæ autem dicenda sunt inimicitia capitales, remittendum arbitrio iudicis ait, n. 258. Et inimicitias non præsumi, cum sint facti, facta autem non præsumantur, nisi probentur. Paris. n. 259. ac modos omnes probandi inimicitias deduci à Mascard, de probat. conclus. 368, per tot. Ampliatur responsio ab eodem Paris. n. 263, ut etiam procedat, si Episcopus non potest tutè sine mortis periculo ad Episcopatum accedere, eò quòd hæc sit iusta causa non residendi. citat pro hoc Abb. & Butrium ubi antè. Item, ut procedat, si tunc iusta causa resignandi Episcopatum, dum Episcopus premitur tyrannide tyrannorum, juxta eundem Paris. n. 264. citantem pro hoc c. 1. de renunc. & ibi. Hoff. n. 3. Quod ipsum tamen rectè limitat n. 265. quoties per alium possit saluti subditorum provideri, ut D. Tho. 2. 2. q. 185. a. 5.

Questio 409. An sit sufficiens causa resignandi Episcopatum ratio inspirationis divinæ, humilitatis & melioris vitæ, ac præcipue vitæ contemplativæ?

1. **R**espondeo ad primum negativè. Pirrh. loc. cit. n. 51. Paris. cit. q. 3. n. 227. juxta cit. c. nisi, ubi dicit Papa: Tu quomodo scis, quòd talis inspiratio sit cælestis, nimirum quæ à caritate & procuranda salute proximi, ad quam Episcopus est obligatus, avertit?

2. Respondeo ad secundum quoque negativè. AA. iidem ll. cit. sic enim dicitur quoque cit. c. nisi, quòd si forsitan humilitatis causâ de culmine queris pontificali descendere, eo ipso videris malè erigere cervicem, quòd te nimis in resignandi proposito exhibeas pertinacem: quia tunc veram humilitatem custodias, cum & per eam locum sublimem fugies, & per obedientiam non dimittas. &c. & humilitas, quæ contra obedientiam erigitur, superbia est, ut Butrio apud Fagn. in cit. c. nisi. n. 12.

3. Respondeo ad tertium negativè. Pirrh. loc. cit. ex eod. c. nisi, ubi: quantumcumque autem quis fulgeat virtutibus, si caritatem (quæ maximè exercetur in Episcopali munere) non habeat, nihil habere censetur.

4. Respondeo ad quartum etiam negativè; nam, ut dicitur eod. c. nisi, licet vitæ contemplativa sit magis secunda & suavis, activa tamen magis fructifera & utilis est: quòd si vitæ contemplativa cum activa conjungatur, uti fit in statu Episcopali, præstantior est & perfectior exemplo Moylis, qui modò in montem ascendens gloriam Domini specularis est, modò verò descendens in castra, necessitatibus populi providit. Ideoque facilius conceditur, ut monachus seu contemplativus ad Prælaturam, videlicet Episcopatum ascendat, quàm ut præsul ad monachatum descendat, Pirrh. cit. n. 51. Laym. cit. c. nisi. n. 11.

Questio 410. An igitur non sit iusta causa resignandi Episcopatum ingressus religionis approbata, ut in ea securus propriae salutis vacetur?

1. **R**espondeo negativè. Paris. cit. q. 3. n. 233. citans Abb. in cit. c. nisi. n. 30. & 20. D. Tho. 2. 2. q. ult. a. 3. Majol. de irregul. l. 3. c. 6. n. 31. &c. Pirrh. ad cit. de renunc. n. 52. Less. de just. l. 2. c. 4 t.

n. 24. Laym. ad cit. c. nisi. n. 2. argumento c. suggestum. 7. q. 1. & cit. c. nisi. ubi dicitur: Facilius indulgetur, ut monachus ad presulatum ascendat, quàm præsul ad monachatum descendat. Item: si in hujusmodi cessione frugem melioris vitæ tibi promittis, scire debes non esse sanctificatio in utero (intellige Ieremiam) sanctiorem. Ex quibus satis colligitur, quòd ille Archiepiscopus volebat fieri monachus, & scripsit pro licentia; Innocentius III. autem illam denegat rescibens, postulationem non videri discretam. Paris. n. 233. Ratio etiam est, quòd melius sit, ut quis, postquam statum Episcopalem suscepit, seque obligavit ad suam subditorumque salutem procurandam, in eo statu perseveret, quamdiu muneri Episcopali satisfacere, & Ecclesiæ utiliter servire potest. Paris. n. 234. Laym. cit. n. 2. Pirrh. loc. cit. ex D. Tho. 2. 2. q. 185. a. 4. ad 1. quin & cum licitum non sit, de statu perfectiore (qualis est status Episcopalis respectu status religionis, ut D. Tho. loc. cit. a. 1. ad 2.) transire ad statum minus perfectum, quamdiu potest ea, quæ sunt status perfectioris, exequi; hoc enim esset retrosciscere, non licet Episcopo à statu Episcopali transire ad statum religionis, nisi alia subit causa, non secus ac licitum non est à statu religionis transire ad sæculum, aut à strictiore ad laxiorem religionem. Pirrh. loc. cit. Quòd si verò Episcopus non potest amplius utiliter præesse gregi suo, melius erit, petita licentiâ, Episcopatum deserere, & propriae salutis vacare. Paris. n. 240. Laym. Pirrh. ll. cit. juxta cit. c. nisi, ubi dicitur: modò proficere illis possis, etsi non omnibus, tamen multis. & D. Tho. l. cit. a. 4. ad 1. quin & ab Episcopatu transire poterit ad statum monachalem propter delictum & irregularitatem. Paris. n. 241. quod ipsum tamen intelligendum juxta dicta q. præced. vel etiam de delicto, ob quod depositus fuit ab Episcopatu, & detrusus in monasterium ad agendam penitentiam; in quo casu etiam ad Episcopatum redire non potest, juxta c. hoc nequaquam. 7. q. 1. & ibi Gl. v. alterius. Pirrh. loc. cit. Paris. n. 241. & 242.

2. Atque ex his sequitur primò, professionem religionis factam ab Episcopo sine licentiâ Papæ, nullâ aliâ causâ cogente, quàm studio propriae salutis, esse irritam, Laym. l. c. n. 3. citans Valent. to. 3. d. 10. q. 3. p. 4. Pirrh. cit. n. 53. eò quòd, ut iidem AA. Deus non acceptet professionem, quæ fit contra prohibitionem Ecclesiæ prohibentis, ne Episcopus Ecclesiæ cui obligatus est, deserat sine venia Papæ. Valida tamen erit professio, si Episcopus id egerit cum licentiâ Papæ, quamvis hic malè agat concedendo ex ista tantum causa Episcopo hanc licentiam, Laym. loc. cit. citans Suar. To. 3. de relig. l. 1. c. 20. n. 7. & ex eo Pirrh.

3. Sequitur secundò, votum Episcopi, qui adhuc præesse potest utiliter Ecclesiæ, voventis ingressum religionis, ut propriae salutis melius vacare possit; esse omnino irritum, eò quòd votum esse debeat de meliore bono, & de eo, quod Deo gratum est, profiteri verò religionem sit minus bonum, quàm officium Episcopale in eo, qui suscepto Episcopatu se obligavit Ecclesiæ, & ei adhuc utiliter præesse potest. Laym. loc. cit. n. 4. citans D. Th. ubi supra a. 5. ubi: quòd Episcopus, qui Ecclesiæ adhuc utilis est, retrocederet seu descenderet à perfectione, si religionem ingredi veller: Item Valent. ubi supra. Sor. de just. l. 10. q. 2. a. 4. Sed neque in tantum adhuc valere tale votum, in quantum talis eo edito obligatur ad aperendum hoc